

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 64/10
24.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа и саветника Врховног касационог суда Гордане Бурлић, као записничара, у кривичном предмету против окривљеног Д.Ж, због кривичног дела утаје из члана 207. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1102/09 од 11.11.2009. године, подигнутом против правноснажне пресуде Општинског суда у Параћину К. 421/07 од 18.02.2009. године и пресуде Окружног суда у Јагодини Кж. 814/09 од 21.07.2009. године, у седници већа одржаној 24.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1102/09 од 11.11.2009. године подигнут против правноснажне пресуде Општинског суда у Параћину К. 421/07 од 18.02.2009. године и пресуде Окружног суда у Јагодини Кж. 814/09 од 21.07.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 1102/09 од 11.11.2009. године против правноснажне пресуде Општинског суда у Параћину К. 421/07 од 18.02.2009. године и пресуде Окружног суда у Јагодини Кж. 814/09 од 21.07.2009. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку и члана 368. став 2. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. ЗКП, с предлогом да се уважи захтев за заштиту законитости и констатује да је наведеним пресудама повређен закон у корист окривљеног Д.Ж.

Бранилац окривљеног је поднео одговор на захтев за заштиту законитости оспоравајући захтев, с предлогом да се донесе пресуда којом се одбија захтев за заштиту законитости као неоснован.

Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, заједно са наведеним правноснажним пресудама, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости, одговору на захтев за заштиту законитости, нашао:

Захтев је неоснован.

Пресудом Општинског суда у Параћину К. 421/07 од 23.02.2009. године окривљени Д.Ж. је ослобођен од оптужбе за кривично дело утаје из члана 207. став 4. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Окружног суда у Јагодини К. 814/09 од 21.07.2009. године одбијена је као неоснована жалба Општинског јавног тужиоца у Параћину, а првостепена пресуда потврђена. Неосновани су наводи из захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је изрека пресуде противречна образложењу пресуде, а наводи у образложењу контрадикторни.

По наводима захтева, из изреке првостепене пресуде проистиче да је окривљени ослобођен од оптужбе на основу члана 355. тачка 3. ЗКП (јер нема доказа да је извршено кривично дело које му је оптужницом стављено на терет), а из образложења пресуде, да у радњама окривљеног нема битних елемената кривичног дела утаје из члана 207. став 4. у вези става 1. КЗ – (страна 6 првостепене пресуде).

Увидом у побијане пресуде утврђује се да је окривљени Д.Ж. ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело утаје из члана 207. став 4. у вези става 1. КЗ и то на основу члана 355. тачка 3. ЗКП, јер је првостепени суд полазећи од основних законских обележја овог кривичног дела закључио да нема доказа да је окривљени наведене покретне ствари даље продао то јест отуђио, када је то учинио, како и ком трећем лицу и за који евентуални износ, а самим тим нема доказа који би потврдили наводе оптужнице да је окривљени отуђењем покретних ствари имао намеру да себи прибави противправну имовинску корист, тј, нема доказа који би указали на сам начин извршења овог кривичног дела, посебно што сам окривљени није оспорио потпуно намирење "С ..." реализацијом хипотеке (страна 5 последњи став и страна 6 први став првостепене пресуде), без обзира што се спорне покретне ствари нису налазиле у његовом домаћинству приликом теренске контроле. Супротно наводима захтева првостепени суд је дао разлоге за утврђено чињенично стање, сходно томе и за своју одлуку, налазећи да није било доказа који би потврђивали да је окривљени имао намеру да прибави противправну имовинску корист, с обзиром на то да је намера прибављања противправне имовинске користи елемент бића овог кривичног дела.

Како је изведеним доказима – поднеском пуномоћника Предузећа за лизинг, некретнине, возила и машине "С ..." ДОО Б, адвоката Д.Р. који је упућен првостепеном суду 17.11.2008. године утврђено да је оштећени реализацијом хипотеке која се према члану 9 уговора аутоматски реализује, наплатио сва потраживања од окривљеног и надокнадио евентуалну штету, окривљени ни у ком случају није могао прибавити противправну имовинску корист, па су неосновани наводи из захтева да је примењен закон који се не може применити. Ово посебно, што се из захтева и не види у чему би се састојала повреда законске одредбе из члана 368. став 2. и члана 369. став 3. ЗКП, будући да су и првостепени и другостепени суд с једнаком пажњом испитивали како чињенице које терете окривљеног, тако и оне које му иду у корист, сходно одредби члана 17. став 2. ЗКП, а и примењен је закон који се може применити.

Из изложеног, а на основу члана 24. став 7, члана 424. ЗКП и члана 30. став 1, члана 32. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

За председника већа

судију,

Гордана Бурлић,с.р.

Горана Чавлину

судија Невенка Важић, с.р.